

HÖSTMELODI

Nils Ferlin

Så var sommarens glädje död,
den stänker frost på min ruta.
Och hösten spelar i mantel röd
tungt på vindarnas luta.
Men intet skymmer mitt hjärtas sol
ty ljust ett minne jag äger:
en vissnad blomma, en blek viol
jag stilla i handen väger.
Och aldrig du var mej så nära,
så underbart nära som nu,
när höstflor ängarna bära
och blommorna brytas itu.
Du var som en björk, min kära,
och sommarens glädje var du.
Nej, aldrig du var mej så nära,
så underbart nära som nu.